

ODESA **ВІСНИК**
NATIONAL UNIVERSITY **ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО**
HERALD **УНІВЕРСИТЕТУ**
Volume 19. Issue 2 (32). 2014 Том 19. Випуск 2 (32). 2014
SERIES **СЕРІЯ**
PSYCHOLOGY **ПСИХОЛОГІЯ**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

ВІСНИК ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Серія: Психологія

Науковий журнал

Виходить 4 рази на рік

Серія заснована у липні 2006 р.

Том 19. Випуск 2 (32). 2014

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні підходи та технології соціально-психологічної та корекційної роботи з різними віковими групами населення»

Одеса
«Астропрінт»
2014

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
Odesa I. I. Mechnikov National University

ODESA NATIONAL UNIVERSITY HERALD

Series: Psychology

Scientific journal

Published four times a year

Series founded in July, 2006

Volume 19. Issue 2 (32). 2014

Materials

of International scientific-practical conference

*«Modern approaches and technologies socio-psychological
and correctional work with different age groups of the population»*

Odesa

«Astroprint»

2014

Засновник: Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Редакційна колегія журналу:

I. M. Коваль (*головний редактор*), **O. V. Запорожченко** (*заступник головного редактора*), **В. О. Іваниця** (*заступник головного редактора*), **В. М. Хмарський** (*заступник головного редактора*), **С. М. Андрієвський**, **Ю. Ф. Ваксман**, **В. В. Глєбов**, **Л. М. Голубенко**, **Л. М. Дунаєва**, **В. В. Заморов**, **Є. В. Круглов**, **В. Г. Кушнір**, **В. В. Менчук**, **О. В. Смінтина**, **В. І. Труба**, **О. В. Тюрин**, **Є. А. Черкез**, **Є. М. Черноіваненко**

Редакційна колегія серії:

Т. П. Вісковатова — д. психол. н. (*науковий редактор*), **В. І. Подшивалкіна** — д. соціол. н. (*заступник наукового редактора*), **З. О. Киреєва** — д. психол. н., **Т. П. Чернявська** — д. психол. н., **Н. В. Родіна** — д. психол. н., **Ж. П. Вірна** — д. психол. н., **Л. В. Засекіна** — д. психол. н., **В. Й. Бочелюк** — д. психол. н.

Відповідальний редактор Кононенко Оксана Іванівна — к. психол. наук, доцент

Editorial board of the journal:

I. M. Koval (*Editor-in-Chief*), **O. V. Zaporozhchenko** (*Deputy Editor-in-Chief*), **V. O. Ivanytsia** (*Deputy Editor-in-Chief*), **V. M. Hmarskiy** (*Deputy Editor-in-Chief*), **S. M. Andrievsky**, **Yu. F. Vaksman**, **V. V. Glebov**, **L. M. Golubenko**, **L. M. Dunaeva**, **V. V. Zamorov**, **V. E. Kruglov**, **V. G. Kushnir**, **V. V. Menchuk**, **O. V. Smyntyna**, **V. I. Truba**, **O. V. Tyurin**, **E. A. Cherkez**, **E. M. Chernoivanenko**

Editorial board of the series:

T. P. Viskovatova — ScD in psychology. — Doctor of Psychological Sciences (*scientific editor*), **V. I. Podshivalkina** — ScD in sociology — Doctor of Sociological Sciences (*Deputy scientific editor*), **Z. A. Kireyeva** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences, **T. P. Chernyavskaya** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences, **N. V. Rodina** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences, **J. P. Virna** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences, **L. V. Zasyekina** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences, **V. Y. Bochelyuk** — ScD in psychology — Doctor of Psychological Sciences

Executive editor Kononenko Oksana — PhD in Psychology, Associate Professor

З 17-го тому

«Вісник ОНУ. Серія: Психологія»

має власну подвійну нумерацію

ЗМІСТ

Артюхина Н. В.	
Ресурсный потенциал этнического танца для коррекции	
психоэмоциональных состояний девочек-подростков	8
Аталиева А. А.	
Програма «12 шагов» как метод социально-психологической	
помощи лицам с аддиктивным поведением 19	
Белова М. Э.	
Активные методы обучения основам организации социально-	
психологического тренинга 26	
Белоножко А. В.	
Факторы, влияющие на восприятие времени в пожилом	
возрасте 35	
Бойко-Бузиль Ю. Ю.	
Проблема професійно-особистісного становлення керівника	
Міністерства внутрішніх справ України 43	
Бунас А. А.	
Прогностична компетентність як соціально значуща властивість	
особистості при прояві схильності до ризикованої поведінки 52	
Варнава У. В.	
Особливості підбору методів корекції неконструктивних копінг-	
стратегій дошкільників 62	
Genkova P.	
Social Perception and Cross-Cultural Communication —	
Psychological Aspects 71	
Гріньова О. М.	
Проблема становлення життєвого самовизначення в юнацькому	
віці 84	
Губская В. В.	
Применение методов арт-терапии при оказании социально-	
психологической помощи лицам с аддиктивным поведением 93	
Данілова О. С., Гердєва Г. М.	
Релігійно-моральне виховання військовослужбовців: спадщина	
минулого 103	
Добровольська О. О.	
Особистісні властивості працівників ОВС, які впливають	
на професійну адаптацію 112	
Егорченко С. П.	
Алкогольная зависимость: проблема биогенетическая	
или психосоциальная? Современные аспекты 122	

Замша А. В.	
Особливості регуляційного компоненту інтелектуального потенціалу підлітків з порушеннями слуху	129
Kanning U. P., Horenburg M.	
Social Competence — an Overview of Contemporary Research and Practice	141
Kaune K., Genkova P.	
Open-Mindedness and Flexibility in the Context of a Successful International Assignment	154
Кононенко А. О.	
Структурний аналіз особистісно-мультисуб'єктного конструкту моделі самопрезентації викладача	161
Кононенко О. І.	
Проблема онтогенезу перфекціонізму особистості в сучасних дослідженнях	171
Коробицьна М. Б.	
Медико-социальная и психологическая адаптация участников боевых действий и лиц, перенесших психотравмирующее воздействие факторов боевой обстановки	178
Petrova K.	
Modern Trends in Providing Social and Psychological Support for Elderly People	188
Лаврова М. Г.	
Теоретичний аналіз сучасних поглядів на поняття «емоційне вигорання»	194
Макарчук Н. О.	
Тривога як фактор реалізації психічних функцій особистісної саморегуляції підлітків з порушеннями розумового розвитку	203
Меркулова Ю. В., Козак І. Г.	
Прояви девіантної поведінки у працівників міліції як проблема	214
Охромій Г. В., Кесь О. О.	
Психофізіологічні особливості особистості у початківців спортоменів і їх мотивації до занять спортом	224
Ohromy G., Kasiuha O.	
Alternative to Genetic, Psychophysiological Methodology of Determination Predisposition to Physical Activity and Sports	232
Politova G.	
The Sense of Adventure as a Motivation for a Prosocial Behavior	242
Пономаренко Л. П.	
Когнитивно-поведенческая терапия в современной психологической практике	253

Псядло Э. М.	
Применение кабинета психологической разгрузки в комплексной реабилитации лиц экстремальных профессий	261
Родіна Н. В.	
Роль Его-конгруентності особистості в подоланні стресових ситуацій та забезпеченні суб'єктивного відчуття безпеки	270
Engels-Kritidis R.	
Some Policies and Practices Aimed at Children with a Background of Migration in Early-Years Settings in Munich	282
Сербін-Жердецька І. А.	
Психологічні особливості життєвого вибору особистості	291
Смірнова О. М.	
Організаційно-правове та психологічне забезпечення гендерної рівності в діяльності органів внутрішніх справ України та правоохоронних органів зарубіжних країн	298
Смокова Л. С.	
Детерминирующая роль системы ценностных ориентаций и социокультурной дистанции в межкультурном взаимодействии	307
Соколова Г. Б.	
Теоретичні підходи до вивчення проблеми страхів у дітей старшого дошкільного віку	317
Ташматов В. А.	
Перsistентність як складова частина особистісного потенціалу	324
Уханова А. И.	
Отношение к смыслу жизни у украинских подростков с суициdalными тенденциями	331
Ушанова А. М.	
Особливості життєстійкості осіб з різною антиципацією задоволеності особистісним вибором	342
Чабан Г. В.	
Моделювання ефективних навчальних пар викладач — студент у вищах на основі методів прикладної соціальної психології	350
Schuster D., Genkova P.	
Diversity-Sensitive Personnel Management — a Quantitative Analysis from the Perspektive of HR Managers	359
Яремчук О. В., Фокина В. І.	
Мультикультуралізм як принцип консолідації етнічних груп та особистостей в соціальній роботі	366
Інформація для авторів	376

УДК 159.923-056.13

Ташматов В. А.

здобувач кафедри диференціальної і спеціальної психології
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
вул. Дворянська, 2, м. Одеса, 65082, Україна
e-mail: v1976t@ukr.net.

ПЕРСИСТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Стаття присвячена дослідженняю нового для вітчизняної психології феномена — персистентності. В психологічному контексті персистентність за-безпечує реалізацію потенціалу особистості; слугує внутрішньою умовою організації життєдіяльності людини, регулятором найважливіших моральних цінностей. В даній статті персистентність розглядається як здатність кумулювати, накопичувати і тривалий час утримувати в собі відповідні властивості і якості навіть в несприятливих обставинах або в обставинах, що заважають особистісному росту.

Ключові слова: адаптивність, активність, особистісний потенціал, компліментарність, персистентність.

Актуальність дослідження. В сучасній вітчизняній психології робляться спроби цілісного осмислення особистісних характеристик, відповідальних за успішну адаптацію і упорання з життєвими труднощами. Це і психологічне наповнення введеного Л. М. Гумільовим поняття пасіонарності, і поняття про особистісний адаптаційний потенціал, що визначає стійкість людини до екстремальних чинників, запропоноване О. Г. Маклаковим, і поняття про особистісний потенціал, що розробляється Д. О. Леонтьєвим на основі синтезу філософських ідей М. К. Мамардашвілі, Е. Фромма та В. Франкла. Глибокі політичні і соціально-економічні перетворення, що відбуваються на сучасному етапі розвитку суспільства, визначають необхідність підготовки кваліфікованих і ініціативних фахівців у будь-якій галузі, здатних до постійного саморозвитку і самоудосконалення, які відрізняються високою соціально-професійною мобільністю, готовністю до швидкого оновлення знань, розширення арсеналу умінь і навичок, освоєння нових сфер діяльності. Особливого значення набуває бажання і здатність особистості активно досліджувати новизну і складність світу, який постійно змінюється, а також створювати власні стратегії поведінки і діяльності, в основі яких лежить персистентність як здатність кумулювати, накопичувати і тривалий час утримувати в собі відповідні якості.

У вузькому смислі прикметник *persistent* перекладається українською мовою як «наполегливий» і служить засобом опису людини, її поведінки і вчинків, отже, несе в собі оцінний компонент значення. У широкому смислі лексема *persistent* виступає характеристикою не людини та її діяльності, а реалій довкілля, природних явищ або ж деяких абстрактних

понять. В цьому випадку persistent має значення «постійний», «стійкий», найчастіше не містить компонента оцінюваності, а є швидше об'єктивною характеристикою явища. В психологічному контексті персистентність забезпечує реалізацію потенціалу особистості; слугує внутрішньою умовою організації життедіяльності людини, регулятором найважливіших моральних цінностей. Д. О. Леонтьєв ввів поняття особистісного потенціалу як базової індивідуальної характеристики, стрижня особистості. Особистісний потенціал, згідно з Д. О. Леонтьєвим, є інтегральною характеристикою рівня особистісної зрілості. Особистісний потенціал відбиває міру подолання особистістю заданих обставин, подолання особистістю самої себе, а також міру зусиль, що докладаються нею, із роботи над собою і над обставинами свого життя.

Персистентність, на наш погляд, не лише має специфічну психологічну структуру, але й залежить від умов засвоєння особистістю досвіду просоціальної поведінки.

Востребуваність даної тематики наукового дослідження полягає в тому, що нині залишаються недостатньо вивченими взаємозв'язки різних психологічних складових персистентності, можливості їх індивідуально-типових поєднань. Крім того, проблема персистентності особистості в нашій країні є досить новою і маловивченою; не здійснювалися спроби виявити внутрішню структуру загального конструкту персистентності та його значення для формування цілісної, зрілої особистості.

Мета даної статті — загальна постановка проблеми, теоретичне виявлення основних психологічних компонентів персистентності особистості.

Об'єктом теоретичного дослідження є персистентність особистості як багатовимірно-функціональна риса характеру, а також супутні їй наукові категорії.

Предмет теоретичного дослідження — психологічні характеристики персистентної особистості, зв'язки адаптивності, активності, компліментарності та ін. симptomокомплексів, а також їх індивідуально-типові поєднання у персистентів.

Попереднє опрацювання даної проблеми дозволяє нам припустити, що: психологічна структура персистентності є багатовимірним та біполярним утворенням, що обумовлюється принадлежністю до індивідуально-особистісного рівня; індивідуально-типові варіанти реалізації персистентності співвідносяться з ціннісними орієнтаціями особистості і параметрами її професійної діяльності.

На наш погляд, теоретична значущість дослідження персистентності особистості полягає в тому, що здійснене комплексне вивчення персистентності та основних компонентів, що складають її цілісний конструкт, вносить суттєвий вклад в системні дослідження індивідуальності, найбільш актуальні в сучасній загальній і диференціальній психології. Зокрема, в даному дослідженні може бути продовжена розробка концептуальних основ порівняльного і індивідуально-типового підходу у рамках системно-функціональної концепції особистості і індивідуальності, а запропонована авторська типологія можливих поєднань окремих компонентів загально-

го конструкту перsistентності також істотно доповнює дослідження цього феномена у вітчизняній загальній та диференціальній психології.

Однією з найзначиміших якостей перsistентної особистості, що впливають на становлення загального особистісного потенціалу, є компліментарність. Назва цієї якості пішла від французького слова «комплімент» і означає «контакт», а як термін, назва була запозичена з біохімії, де означає «взаємну відповідність». Л. М. Гумільовим було встановлено, що компліментарність може бути позитивною і негативною, що це відчуття взаємної симпатії або антипатії членів колективів, визначальне ділення на «своїх і «чужих» (див.: [4]). Компліментарність — це не лише тяга один до одного, вона виражається в загальних смаках, звичках, світовідчустві. На думку Л. М. Гумільова, компліментарність не належить до соціальних явищ, оскільки спостерігається і у диких, і у домашніх тварин (наприклад, прихильність до хазяїна). Подальші дослідження в області вікової психології, зокрема дослідження Ю. Ш. Біглова, свідчили, що уміння виділяти «своїх» з'являється в процесі першого збереження (імпринтінгу), одноразово і назавжди заноситься в мислення вихователем, батьками в ранньому дитинстві [1]. Для розвитку і вдосконалення цієї якості і особистості в цілому роль виховання і особистого досвіду не можна недооцінювати.

Перsistентність — це стабільність, малозмінюваність, стійкість особистості. Перsistентні особистості найменше склонні до асоціальних проявів. На думку І. С. Зіміної, вони склонні йти від громадського життя, малоініціативні, консервативні, проте є хорошими виконавцями. Саме така характеристика, на думку автора, підходить до перsistентних особистостей.

Ми не згодні з подібним підходом до перsistентності. Спираючись на концептуальні підходи до цієї властивості Л. М. Гумільова, ми розглядаємо перsistентність як здатність кумулювати, накопичувати і тривалий час утримувати в собі відповідні властивості і якості навіть в несприятливих обставинах або в обставинах, що заважають особистісному росту.

Теоретичним підґрунтам для диференціації перsistентних особистостей ми вважаємо наступне:

1. Внутрішні відмінності загального конструкту перsistентності проводяться передусім в залежності від прояву життєвої енергії суб'єкта, яка є стійкою характеристикою, сила і спрямованість якої проявляються вже на ранніх етапах онтогенеза.

2. У диференціаціях перsistентних особистостей повинні враховуватися поєднання особистісних якостей, які дозволяють визначити основні конструкти перsistентних осіб.

3. Важливим в класифікації є те, що у загальний конструкт «persistентність» входять як позитивні, так і негативні особистісні якості.

4. Аналіз негативних якостей, які можуть вплинути як на розвиток особистості, так і на розвиток суспільства, дозволяють створити загальну стратегію формування перsistентності.

Оскільки перsistентність представляє собою інтегральний конструкт, ми припускаємо, що її основними складовими можуть бути:

1. Потреба в активній діяльності — спрямована на благо сім'ї, малої групи.
2. Позитивна компліментарність — симпатія до «своїх», які представляють найближче оточення, і терпиме ставлення до «чужих».
3. Лідерство — в малій групі.
4. Прояв вольових зусиль в досягненні мети — проявляється тільки в подоланні зовнішніх перешкод в досягненні цілей найближчого оточення.
5. Адаптивність — знаходить способи пристосування до умов зовнішнього середовища, що змінюються.
6. Прагнення до здорового способу життя — для створення здорової сім'ї [4].

Таким чином, для перsistентів характерна адаптивність, яка характеризується умінням пристосовуватися до умов зовнішнього середовища, при цьому рівень їх адаптивності може бути різним (високим, середнім, низьким).

Вольові якості перsistентної особистості проявляють у подоланні зовнішніх перешкод з чіткою постановою мети діяльності, яка спрямована на благополуччя найближчого оточення, для подолання внутрішніх перешкод (комплексів, недоліків, негативних якостей) вона потребує допомоги іншої людини (психолога, референтного родича або керівника), яка обґрунтует вигідність подібних зусиль для перsistентної особистості та її найближчого оточення.

Перsistент орієнтується на сім'ю і найближче професійне оточення, тому може лідувати в сім'ї або малій групі.

Перsistентна особистість здатна до прояву як позитивної, так і негативної компліментарності, але при цьому перsistент проявляє толерантне ставлення до своїх супротивників, рідко вступає в конфлікти, намагається їх попередити або погасити на стадії зародження. Активність проявляється нерегулярно або її сила має невисокий показник. Спрямованість активності: на благо сім'ї, малої групи, на самовдосконалення.

Розвинений інстинкт самозбереження.

Негативні якості перsistентної особистості — це егоцентризм та консерватизм, причому перsistентний егоцентризм — поняття широке — вони здійснюють діяльність, спрямовану на благо найближчого оточення і себе у тому числі. Консерватизм перsistентів також має першопричину — це передусім створення стабільності, перsistенти — кращі хранителі традицій, хоча будь-які інновації і зміни вони можуть сприймати саме як порушення традицій.

Таким чином, навіть негативні якості перsistентів не є такими горстими.

При цьому перsistентна особистість володіє низкою позитивних якостей:

— потребою в активній діяльності, спрямованій на благо найближчого оточення;

— відсутністю негативної компліментарності, що робить їх добрими дипломатами у вирішенні конфліктів будь-якого рівня — від сімейного до державного;

- спроможністю лідувати в малій групі, що робить персистентну особистість здатною нести відповіальність за кожну людину в колективі;
 - умінням проявляти вольові зусилля в досягненні мети діяльності своєї малої групи;
 - умінням пристосовуватися (високий рівень адаптивності) до умов зовнішнього середовища;
 - прагненням до здорового способу життя.
- Асоціальна персистентність може бути представлена наступним чином:
- за несприятливих умов життя персистент може стати прихованим лідером і підштовхувати інших членів групи на активні противоправні дії;
 - у стресовій або небезпечній для життя ситуації може застосовувати агресію, використати силу, здатний на яскраві емоції (гнів, ненависть, помста та ін.);
 - нестійкість емоцій: імпульсивність, часті зміни в настрої;
 - неадекватність емоцій: невідповідність їх ситуації;
 - емоційне огрубіння: втрата інтересу до близьких людей, втрата інтересу до оточення;
 - консерватизм може проявлятися як відсталість, опір усім змінам;
 - виконують роботу, чітко усвідомлюючи її значущість для себе, навіть якщо вона асоціальна, але вигідна для персистента.

Попередження асоціальних рис може бути пов’язане з формуванням соціально цінних особистісних якостей, а коректувальні технології роботи з персистентними особами спрямовані на відтворення потенціалу їх природної енергії.

Персистенти — особи, що перебувають у стабільному стані, помірно енергійні, адаптивні, консервативні, працелюбні, добрі виконавці, але не ініціатори діяльності. При успішній адаптації відбувається приріст звичок, нових навичок поведінки; при неуспішній адаптації — дистанціювання від колективу, реалізація звичних способів діяльності в інших групах, де цю людину приймають з її колишніми звичками. У кращому випадку — замикання на домашньому середовищі або повернення, збереження спілкування з колишнім колективом, в гіршому — пошук колективу, де її приймуть «такою, якою вона є» навіть в асоціальному середовищі. При цьому можливе використання наступних механізмів захисту: втеча у хворобу, апатія і навіть перехід в субпасіонарний стан. Персистенти — це «приховані» пасіонарії, вони готові міняти довкілля і удосконалювати себе в цьому середовищі, але у них не завжди вистачає сил, знань про способи адаптації. Деяким з них потрібна лише незначна допомога або підтримка оточуючих, така, як наприклад, організація режиму діяльності, підтримка у будь-яких починання. З іншими потрібно проводити тривалу роботу на основі глибинного аналізу проблем, визначення потенціалу особистості і затребування їх у рамках ситуації адаптації, що склалася.

Список викоританих джерел та літератури

1. Биглов Ю. Ш. Пассионарность, Л. Н. Гумилев и попытка диалога с «Гумилевцами» /Ю. Ш. Биглов. — Электронный ресурс: www.gumilevica.ru.
2. Бойко В. В. Энергия эмоций в общении: взгляд на себя и на других /В. В. Бойко. — М: Информационно-издательский дом «Филинъ», 1996. — 472 с.
3. Гумилев Л. Н. Этногенез и проблемы этнической психологии /Л. Н. Гумилев, М. И. Коваленко //Актуальные проблемы этнической психологии. — Тверь, 1992. — С. 43–47.
4. Зимина И. С. Диагностика пассионарности личности с точки зрения психоанализа /И. С. Зимина //Вестник психоанализа. — 2010. — № 1. — С. 23–27.

References

1. Biglov U. S. Passionarnost, L. N. Gumiliov i popitka dialoga s «Gumiliovtsami» [Passionarity, L. N. Gumiliov and attempt of dialogue with «Gumiliovtsami】]. — Elektronnyi resurs [Electronic resource]: www.gumilevica.ru.
2. Boiko V. V. Energiya emocij v obschenii: vzgliad na sebia i na drugih [Energy of emotions is in a commonunication: look to itself and on other]. — M.: Filin, 1996. — 472 p.
3. Gumiliov L. N. Etnogenez i problemi etnicheskoy psihologii [Ethnogenez and problems of ethnic psychology] // Aktualnie problemi etnicheskoy psihologii [Actual problem of ethnic psychology], 1992. — P. 43–47.
4. Zimina I. S. Diagnostika passionarnosti litchnosti s totchki zreniya psihoanaliza [Diagnostics of passionarity of personality from the point of view of psycho — analysis] // Vestnik psihoanaliza [Herald of psycho-analysis]. — 2010. — No. 1. — P. 23–27.

Ташматов В. А.

соискусатель кафедры дифференциальной и специальной психологии
Одесского национального университета имени И. И. Мечникова

ПЕРСИСТЕНТНОСТЬ КАК СОСТАВНАЯ ЧАСТЬ ЛИЧНОСТНОГО ПОТЕНЦИАЛА

Резюме

Статья посвящена исследованию нового для отечественной психологии феномена — персистентности. В психологическом контексте персистентность обеспечивает реализацию потенциала личности; служит внутренним условием организации жизнедеятельности человека, регулятором важнейших моральных ценностей. В данной статье персистентность рассматривается как способность куммулировать, накапливать и длительное время удерживать в себе соответствующие свойства и качества даже в неблагоприятных обстоятельствах или в обстоятельствах, которые не способствуют личностному росту.

Ключевые слова: адаптивность, активность, личностный потенциал, комплементарность, персистентность.

Tashmatov V. A.

competitor of department by a differential and special psychology of the Odessa I. I. Mechnikov national university

PERSISTENT AS COMPONENT PART OF PERSONALITY POTENTIAL

The special value is acquired by a desire and ability of personality actively to investigate a novelty and complication of the world that changes constantly, and also create own strategies of behavior and activity, that persistent is the basis of as ability to accumulate and long time retain in itself corresponding internalss. In narrow sense the adjective *of persistent* is transferred by Ukrainian as «persistent» and serves as the means of description of man, his behavior and acts, thus, carries in itself the evaluation component of value. In wide sense the lexeme *of persistent* comes forward as description of not man and his activity, but realities of environment, natural phenomena or some abstract concepts. In this case *persistent* matters «permanent», «proof», the component of **evaluation**. does not contain mostly, but is quicker objective description of the phenomenon. In the psychological context of persistent provides achieving of personality; serves as the internal condition of organization of vital functions of man, regulator of major moral values. One of the most meaningful internalss of persistent personality, that influence on becoming of general personality potential, is complimentation. The name of this quality went from the French word «compliment» and means a «contact», but as term, the name was adopted from biochemistry, where means «mutual accordance». Persistent is stability, firmness of personality. Persistent of personality is least apt to the asocial displays. We examine persistent as ability of to accumulate and long time retain corresponding properties and internalss even in unfavorable circumstances or in circumstances that does not assist a personality height. The volitional internalss of persistent personality show in overcoming of external obstacles with the clear decision of aim of activity, that is sent to prosperity of the nearest surroundings, for overcoming of internal obstacles (complexes, defects, negative internalss) she requires the help of other man (psychologist, reviewer relative or leader), that will ground advantage of similar efforts for persistent personality and her the nearest surroundings. Persistent of orientation on family and nearest professional surroundings, that is why can lead in family or small group.

Key words: flexibility, activity, personal potential, the complementary nature, persistence.

Стаття надійшла до редакції 17.04.2014

Українською та російською мовами

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації:
серія КВ № 11457-330р від 07.07.2006 р.

Вища атестаційна комісія України визнала журнал
фаховим виданням з психологічних наук.
Постанова Президії ВАК України № 1-05/5 від 18 листопада 2009 р.

Затверджено до друку вченого радою
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
Протокол № 7 від 28.03.2014 р.

Адреса редколегії:
65082, м. Одеса, вул. Дворянська, 2
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Тираж 100 прим. Зам. № 342 (89).

Видавництво і друкарня «Астропрінт»
65091, м. Одеса, вул. Разумовська, 21
Tel.: (0482) 37-07-95, 37-24-26, 33-07-17, 37-14-25
www.astropprint.odessa.ua; www.photoalbum-odessa.com
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1373 від 28.05.2003 р.